

Sacerdot esperat

Dm, 26/10/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Ni els escrits de Pau, ni els evangelis sinòptics atribueixen a Jesús cap designació o funció sacerdotal. Jesús no va pertànyer a cap família de sacerdots ni va exercir cap de les funcions dels sacerdots jueus de la seva època, malgrat tot això, la carta als Hebreus en el text (He 7,23-28) que llegim a la segona lectura d'aquest diumenge atribueix a Jesús la dignitat, la funció i la categoria sacerdotal. En el text s'afirma amb tota claredat que Jesús és sacerdot.

Abans de parlar del sacerdoci de Jesús pot ser bo tenir en compte algunes consideracions generals sobre la carta als Hebreus. Aquest escrit del Nou Testament és pròpiament un sermó dirigit a uns cristians que corren el perill d'abandonar la fe degut a l'existència d'algunes persecucions o a una crisi interna de la fe que porta a la desgana religiosa. Segurament estan decebuts perquè enyoren la grandiositat del culte de l'antiga religiositat jueva. El temple ha estat destruït, s'han acabat els esplendorosos sacrificis que en ell s'hi feien. Amb el sermó, l'autor vol persuadir als seus destinataris que l'enyorança del vell judaisme no té fonament; proposa entendre bé la persona i la missió de Jesús que és millor i superior a qualsevol dels sacerdots antics. Ell ha substituït la vella i obsoleta aliança per una de nova, definitivament eficaç i els vells sacrificis han estat substituïts per un nou sacrifici únic i eficaç: la seva mort i la seva resurrecció.

Per què l'autor d'Hebreus veu en Jesús la figura d'un gran sacerdot? Observant la història del poble d'Israel es pot comprovar que el comportament dels sacerdots no sempre fou exemplar. Aquest fet explica les protestes dels profetes que denunciaven aquests mals comportaments (Jr 23,11; Ez 22,26; Os 4,9.14;6,9; Mi 3,11; So1,4; Ml 1,6.9;2,8). D'aquí que sorgís l'esperança de l'adveniment pels darrers temps d'un sacerdot perfecte i aquest no és altre que Jesús mateix. El mal comportament de la classe sacerdotal no podia ser un impediment pel compliment de les promeses messiàniques per part de Déu i entre aquestes hi tenia el seu paper la mediació sacerdotal i per això es mantenia l'esperança en l'adveniment d'un sacerdot que no fos com els altres.

De totes les funcions sacerdotals la que millor explica el sacerdoci de Jesús és la mediació. Els pobles antics comprenien molt bé la dificultat de les relacions entre la divinitat i l'ésser humà. Tenien un sentiment molt acusat de l'enorme distància que separa l'home de Déu. Com podia un ésser dèbil i miserable entrar en contacte amb la grandesa incalculable de Déu tres vegades sant?. El poble no tenia la santedat necessària per acostar-se a Déu. Entre la grandesa de la vida de Déu i la fragilitat de la seva pròpia existència l'ésser humà s'adona d'una diferència insalvable i reconeix que la seva relació amb Déu no es possible sense una transformació radical del seu ésser que el permeti passar del nivell profà al nivell sagrat. Serà el sacerdot que separat del mon terrenal mitjançant una consagració entrarà a formar part de l'àmbit del que és sagrat. Aquesta capacitat i perfecció Jesús les té amb tota propietat.

Jesús és el Fill de Déu i a la vegada veritablement home i pel fet de ser l'Home-Déu és el millor mitjancer possible entre Déu i la humanitat. L'íntima relació amb Déu i a la vegada el fet de formar part de l'espècie humana, acreditat davant de Déu i solidari amb els ésser humans, són la base del seu pontificat mitjancer. Més que

Moisès, el màxim exponent de la mediació davant de Déu a l'Antic Testament, Jesús és el mitjancer més acreditat. Amb la mort comparteix la condició humana i Déu escolta el seu clam i acull l'ofrena de la seva mort transformant-la en triomf, en resurrecció. Déu fa d'aquesta mort i resurrecció causa de salvació i així Jesús esdevé sacerdot que salva tota la humanitat.

Diumenge 31 durant l'any. 31 d'Octubre de 2021